

בש"פ 382/17 - נזאר מזערו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 382/17

לפני:
העורר:
כבוד השופט י' דנציגר
נזאר מזערו

נגד

המשיבה:
מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק
מ"ת 42638-07-16 שניתנה ביום 8.1.2017 על ידי
כבוד השופט א' רון

תאריך הישיבה:
י"ט בטבת התשע"ז (17.1.2017)

בשם העורר:
בשם המשיבה:
עו"ד וסים דכוור
עו"ד סיגל בלום

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 8.1.2017, במסגרתה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בתנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני. העורר הואשם בעבירה של ניסיון רצח ובעבירה של נשיאה והובלת נשק.

2. בהחלטתי מיום 1.9.2016 הוריתי כי על שירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו של העורר, בו תיבחן חלופת המעצר עליה הורה בית המשפט המחוזי וייבחנו המפקחים המוצעים. עוד קבעתי, כי בהמשך יקיים בית המשפט המחוזי הנכבד עיון חוזר בהחלטתו מיום 29.8.2016 (במסגרתה הורה, בין היתר, על שחרור העורר למעצר בית מלא בביתו בענאתה החדשה, בתנאים מגבילים ובפיקוח של ארבעה מפקחים).

3. ביום 20.9.2016 הוגש התסקיר, בו צויין כי מן העורר עולה רמת סיכון בינונית לביצוע עבירות אלימות ברמת חומרה גבוהה. השירות נמנע מלהמליץ על שחרור העורר לחלופה שהוצעה, נוכח הקושי להעריך את דפוסיו האלימים של העורר, לאור חומרת כתב האישום ובהתחשב בכך שהסכסוך הארוך והפעיל בין העורר לבין המתלוננים עדיין קיים. יחד עם זאת, לאור התרשמותו שהעורר סיגל לעצמו אורח חיים מתפקד ולא היה מעורב בפלילים מאז שוחרר ממאסר, ראה השירות לנכון להמליץ על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני בביתו שבענאתה החדשה, בפיקוחם של אחיו,

עמוד 1

אחותו ואחיינו שנמצאו מתאימים לתפקיד.

4. בהמשך לדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 29.9.2016, להחלטתו בדיון זה ולהתרחשויות שארעו בעקבותיה, הושם העורר במעצר בפיקוח אלקטרוני בבית מסויים בבית חנינא בתנאים מגבילים ובפיקוח ארבעה מפקחים.

5. העורר הגיש בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עתר להקל את תנאי המעצר ולאפשר לו לשוב לביתו בתוספת מפקחים נוספים. ביום 8.1.2017 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה, לרבות בשל כך שלא ניתן לפקח באמצעות איזוק אלקטרוני בשכונת מגוריו של העורר, ובשל כך שהמקום אינו בר-פיקוח אפקטיבי מבחינת משטרת ישראל.

6. העורר טוען כי יש מקום לבטל את האיזוק האלקטרוני ולשנות את מקום מעצר הבית כאמור לעיל. לטענתו, לא ניתן משקל - לחלוף הזמן; להצעותיו לעיבוי הערבויות ולהצבת מצלמות במעגל סגור; לכך שהוכיח שניתן לתת בו אמון (משהיה מצוי כחודש ללא איזוק ולא נרשמה לחובתו ולו הפרה אחת); לפגיעה במשפחתו; ולכך שביתו מרוחק ממקום מושבם של המתלוננים אף יותר מבית חנינא.

7. המשיבה סבורה כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט המחוזי ובטעמיו, והיא טוענת כי גם לא חלף זמן רב באופן המצדיק שינוי כמבוקש. לטענתה, מדובר בתיק נשק חמור, והעורר בעל עבר פלילי מכביד שמסוכנותו מובהקת. יתר על כן, הסכסוך המשפחתי, כך נטען, עדיין פעיל.

8. מצאתי לנכון לדחות את הבקשה, זאת מטעמי המשיבה ומהטעמים אותם מנה בית המשפט המחוזי. על אף הקושי שבמעצר בפיקוח אלקטרוני במקום שאינו בית העורר, יש בו - ובתנאים המגבילים שנקבעו - כדי לספק מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן העורר (לרבות נוכח עברו המכביד), בהתחשב בכך שהסכסוך בין המשפחות בעינו עומד.

ניתנה היום, י"ט בטבת התשע"ז (17.1.2017).

שׁוֹפֵט